

TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SODNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

LUXEMBOURG

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-ĠUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
SÚDNY DVOR EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Υπηρεσία Τύπου και Πληροφόρησης

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 07/06/EL

31 Ιανουαρίου 2006

Απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-503/03

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας

**ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΖΕΙ, ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ, ΤΗ ΣΧΕΣΗ
ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΤΟΥ
ΣΕΝΓΚΕΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ**

Στις περιπτώσεις υπηκόων τρίτης χώρας, συζύγων υπηκόων κράτους μέλους, καταχωρηθέντων στον πίνακα ανεπιθυμητών του συστήματος πληροφοριών Σένγκεν, ένα κράτος μέλος οφείλει, προτού τους αρνηθεί την είσοδο στον χώρο Σένγκεν, να εξετάζει αν η παρουσία των προσώπων αυτών συνιστά πραγματική, ενεστώσα και επαρκώς σοβαρή απειλή θίγουσα θεμελιώδες συμφέρον της κοινωνίας.

Οσάκις υπήκοος κράτους μέλους μετακινείται στο εσωτερικό της Κοινότητας με σκοπό την άσκηση των δικαιωμάτων που του απονέμονται από τη Συνθήκη ΕΚ, ο σύζυγός του, υπήκοος τρίτης χώρας, απολαύει, σε μεγάλο βαθμό, των κανονισμών και οδηγιών σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων. Τα κράτη μέλη μπορούν μεν να απαιτούν θεώρηση εισόδου από αυτόν τον σύζυγο, οφείλουν όμως να του παρέχουν κάθε διευκόλυνση για τη λήψη της θεωρήσεως. Επιπλέον, οδηγία του 1964¹ επιτρέπει στα κράτη μέλη να απαγορεύουν σε υπηκόους άλλων κρατών μελών ή τους συζύγους τους, υπηκόους τρίτης χώρας, την είσοδο στο έδαφός τους για λόγους δημοσίας τάξεως ή δημοσίας ασφαλείας.

Η Συνθήκη του Άμστερνταμ² ενσωμάτωσε, με ένα πρωτόκολλο, τη Συμφωνία του Σένγκεν και τη σύμβαση εφαρμογής της (ΣΕΣΣ) στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής

¹ Οδηγία 64/221/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1964, περί του συντονισμού των ειδικών μέτρων για τη διακίνηση και τη διαμονή αλλοδαπών, τα οποία δικαιολογούνται για λόγους δημοσίας τάξεως, δημοσίας ασφαλείας ή δημοσίας υγείας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/011, σ. 16). Η οδηγία αυτή καταργήθηκε με την οδηγία 2004/38, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών (ΕΕ L 158 της 30.4.2004). Η προθεσμία για τη μεταφορά στην εσωτερική έννομη τάξη λήγει στις 30.4.2006.

² Υπογραφέισα το 1997, ισχύει από το 1999.

Ενώσεως³. Η ΣΕΣΣ κατέστησε δυνατή την κατάργηση των ελέγχων στα εσωτερικά σύνορα μεταξύ των υπογραφόντων κρατών και τη δημιουργία ενιαίων εξωτερικών συνόρων. Θεσπίστηκαν κοινές διατάξεις όσον αφορά τις θεωρήσεις, το δικαίωμα ασύλου και τον έλεγχο στα εξωτερικά σύνορα, προκειμένου να καταστεί δυνατή η ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων εντός των υπογραφουσών χωρών χωρίς να διαταράσσεται η δημοσία τάξη. Ένα σύστημα πληροφοριών (ΣΠΣ) τέθηκε σε εφαρμογή προκειμένου οι εθνικές αρχές να μπορούν να ανταλλάσσουν στοιχεία που αφορούν την ταυτότητα των προσώπων και την περιγραφή των αναζητούμενων αντικειμένων.

Δυνάμει της ΣΕΣΣ, η εκτίμηση της υπάρξεως ή μη περιστάσεων που δικαιολογούν την ενσωμάτωση της καταχωρήσεως αλλοδαπού στο ΣΠΣ υπάγεται στην αρμοδιότητα του καταχωρούντος κράτους, το οποίο είναι υπεύθυνο για τα στοιχεία που εισήγαγε στο ΣΠΣ και είναι το μόνο εξουσιοδοτημένο να τα συμπληρώνει, να τα διορθώνει ή να τα διαγράφει. Τα λοιπά συμβαλλόμενα κράτη υποχρεούνται να αρνούνται την είσοδο και την έκδοση θεωρήσεως στον αλλοδαπό που αποτελεί αντικείμενο καταχωρήσεως στον κατάλογο ανεπιθυμητών. Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε προσφυγή κατά της Ισπανίας ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων λόγω των καταγγελιών δύο υπηκόων της Αλγερίας, των Farid και Bouchair, συζύγων Ισπανίδων υπηκόων, κατοίκων αντιστοίχως του Δουβλίνου και του Λονδίνου. Οι ισπανικές αρχές τούς αρνήθηκαν την είσοδο στον χώρο Σένγκεν μόνο για τον λόγο ότι η Γερμανία τους είχε εγγράψει στον κατάλογο ανεπιθυμητών του ΣΠΣ.

Το Δικαστήριο διευκρινίζει, κατ' αρχάς, τις σχέσεις μεταξύ της ΣΕΣΣ και του κοινοτικού δικαίου περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των προσώπων.

Παρατηρεί ότι το πρωτόκολλο του Σένγκεν επιβεβαιώνει ότι οι διατάξεις του κεκτημένου του Σένγκεν εφαρμόζονται μόνον εάν και στον βαθμό που συμβιβάζονται με το δίκαιο της Ενώσεως και της Κοινότητας. Η στενότερη συνεργασία στον τομέα του κεκτημένου του Σένγκεν πρέπει να διεξάγεται εντός του νομικού και θεσμικού πλαισίου της Ενώσεως και με σεβασμό των συνθηκών.

Συνεπώς, το γεγονός ότι μια διοικητική πρακτική είναι σύμφωνη προς τις διατάξεις της ΣΕΣΣ καθιστά δυνατή τη δικαιολόγηση της συμπεριφοράς των αρμοδίων εθνικών αρχών μόνον καθόσον η εφαρμογή των οικείων διατάξεων συμβιβάζεται με τους κοινοτικούς κανόνες που διέπουν την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων.

Στη συνέχεια, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι η έννοια της δημοσίας τάξεως κατά την οδηγία του 1964 δεν αντιστοιχεί σε αυτήν της ΣΕΣΣ.

Πράγματι, η οδηγία αναφέρει ότι τα μέτρα δημοσίας τάξεως ή δημοσίας ασφαλείας πρέπει να βασίζονται αποκλειστικά στην προσωπική συμπεριφορά του ατόμου που αφορούν, ώστε ποινικές καταδίκες δεν δύνανται καθ' εαυτές να αιτιολογήσουν τη

---

³ Το 1985 υπογράφηκε η πρώτη συμφωνία: η ΣΕΣΣ υπογράφηκε το 1990, άρχισε να ισχύει το 1995. Ο χώρος Σένγκεν επεκτάθηκε σιγά σιγά, ακόμη και σε τρίτες χώρες. Το Βέλγιο, η Δανία, η Γερμανία, η Ελλάδα, η Ισπανία, η Γαλλία, η Ιταλία, το Λουξεμβούργο, οι Κάτω Χώρες, η Αυστρία, η Πορτογαλία, η Φιλανδία, η Σουηδία, η Νορβηγία και η Ισλανδία αποτελούν μέρος του χώρου αυτού. Η Ευρωπαϊκή Ένωση, η Ευρωπαϊκή Κοινότητα και η Ελβετική Συνομοσπονδία υπέγραψαν στις 26.10.2004 συμφωνία για τη σύνδεση της Συνομοσπονδίας με την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου Σένγκεν.

λήψη αυτών των μέτρων. Το Δικαστήριο ανέκαθεν τόνιζε ότι η εξαίρεση δημοσίας τάξεως συνιστά παρέκκλιση από τη θεμελιώδη αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας των προσώπων, η οποία πρέπει να ερμηνεύεται στενώς: η εκ μέρους εθνικής αρχής επίκληση της εννοίας της δημοσίας τάξεως υποθέτει την ύπαρξη πραγματικής και επαρκώς σοβαρής απειλής, θίγουσας θεμελιώδες συμφέρον της κοινωνίας.

Αντιθέτως, περιστάσεις όπως στερητική της ελευθερίας ποινή τουλάχιστον ενός έτους ή μέτρο που βασίζεται στη μη τήρηση εθνικής ρυθμίσεως σχετικά με την είσοδο και τη διαμονή των αλλοδαπών μπορούν να θεμελιώνουν καταχώρηση στον κατάλογο ανεπιθυμητών του ΣΠΣ για λόγους δημοσίας τάξεως, ανεξάρτητα από οποιαδήποτε συγκεκριμένη εκτίμηση της απειλής που συνιστά ο ενδιαφερόμενος. Πάντως, η είσοδος στον χώρο του Σένγκεν ή η έκδοση θεωρήσεως προς τον σκοπό αυτό, κατ' αρχήν, δεν μπορεί να επιτραπεί στον αλλοδαπό που έχει καταχωρηθεί σε κατάλογο ανεπιθυμητών.

Το Δικαστήριο διαπιστώνει, επομένως, ότι ο υπήκοος τρίτης χώρας, σύζυγος υπηκόου κράτους μέλους, κινδυνεύει να στερηθεί της προστασίας που προβλέπει η οδηγία 1964 σε περίπτωση καταχώρησης σε κατάλογο ανεπιθυμητών. Παρατηρεί ότι, με δήλωση του 1996, τα συμβαλλόμενα κράτη ανέλαβαν την υποχρέωση να προβαίνουν σε καταχώρηση στον κατάλογο ανεπιθυμητών ενός προσώπου που απολαύει του κοινοτικού δικαίου μόνον αν πληρούνται οι απαιτούμενες από το τελευταίο προϋποθέσεις. Αυτό σημαίνει ότι ένα συμβαλλόμενο κράτος μπορεί να προβεί στην καταχώρηση αυτού του προσώπου μόνον αφού διαπιστώσει ότι η παρουσία του συνιστά πραγματική, ενεστώσα και επαρκώς σοβαρή απειλή, θίγουσα θεμελιώδες συμφέρον της κοινωνίας υπό την έννοια της οδηγίας.

Εξάλλου, το κράτος μέλος το οποίο συμβουλευεται το ΣΠΣ πρέπει να μπορεί να διαπιστώσει, πριν από την άρνηση στον ενδιαφερόμενο της εισόδου του στον χώρο του Σένγκεν, ότι η παρουσία του στον εν λόγω χώρο συνιστά μια τέτοια απειλή. Το Δικαστήριο υπενθυμίζει συναφώς ότι το σύστημα Σένγκεν διαθέτει τα μέσα που καθιστούν δυνατή την απάντηση στις αιτήσεις πληροφοριών που διατύπωσαν οι εθνικές αρχές που αντιμετωπίζουν ένα πρόβλημα κατά την εκτέλεση καταχωρήσεως.

Συνεπώς, το Δικαστήριο καταδικάζει την Ισπανία για τον λόγο ότι οι ισπανικές αρχές αρνήθηκαν την είσοδο στους Farid και Bouchair χωρίς προηγουμένως να έχουν εξετάσει αν η παρουσία τους συνιστούσε πραγματική, ενεστώσα και επαρκώς σοβαρή απειλή, θίγουσα θεμελιώδες συμφέρον της κοινωνίας.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Γλώσσες στις οποίες διατίθεται: η τσεχική, η γερμανική, η αγγλική, η ισπανική, η γαλλική, η ελληνική, ουγγρική, η ιταλική, η ολλανδική, η πολωνική, η πορτογαλική, η σλοβενική και η σλοβακική

Το πλήρες κείμενο της αποφάσεως βρίσκεται στην ιστοσελίδα του Δικαστηρίου <http://curia.eu.int/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=EL&Submit=rechercher&numaff=C-503/03>

Μπορείτε, κατά κανόνα, να το συμβουλευθείτε από τις 12 το μεσημέρι, ώρα κεντρικής Ευρώπης, κατά την ημερομηνία της δημοσίευσής της αποφάσεως.

*Για περισσότερες πληροφορίες επικοινωνήστε με την κα Estella Cigna Angelidis
Τηλ.: (00352) 4303 2582 Fax: (00352) 4303 2674*